

ریل گذاری اقتصاد ایران چگونه در دولت سیزدهم تغییر یافت؟

گزارش «شرفند» از اقدامات و فعالیت‌های بشردوستانه
جمعیت هلال احمر ایران در حوزه بازپیوند خانواده‌ها

دستان توانمند هلال در وصال خانواده‌ها

سید حسن نصرالله در مراسم شهدای خدمت:

سید شهید ما، به عنوان یک اسوه و الگو مطرح است

فرهاد نفرزاده کارشناس والیبالی

در گفت‌وگو با «شرفند» مطرح کرد

راز موفقیت تیم ملی در لیگ ملت‌ها چیست؟

رهبر انقلاب: تشییع رئیس جمهور، پیام قوت جمهوری اسلامی به همه دنیا بود

مردم؛ جلوه قدرت نظام

وجوه شخصیتی رئیس جمهور شهید

خدمت، اخلاص و اخلاق سیاسی آموزنده

عبدالباست انصاری از لحظه اعلام خبر شهادت رئیس جمهور، بسیاری از سیاسیون، چهره‌های رسانه‌ای، رقبای سیاسی، احزاب و جریان‌های مختلف، بر اخلاص نیت، خدمتگاری و پرتلاش بودن وی تأکید کردند. هیچ‌یک از سیاسیون تردیدی در این وجوه شخصیتی رئیس جمهور شهید نداشته‌اند و اختلاف نظری در این باره وجود ندارد. سفرهای استانی پرتعداد، کنار گذاشتن استراحت و تعطیلات، پیگیری جدی پروژه‌های بر زمین مانده و کارهای عقب افتاده دولت‌های پیشین، نگاه جامع به رشد عمرانی و توسعه امکانات کشور و تلاش برای برقراری عدالت توزیعی و گسترش عادلانه امکانات در سراسر ایران از جمله رویکردهای درخشان شهید آیت‌الله رئیسی در عرصه خدمت‌رسانی بودند. به لیست فوق می‌توان احیای واحدهای تولیدی تعطیل شده، توجه ویژه به صنایع و برطرف کردن کمبودهای صنعت کشور، رشد صادرات غیرنفتی و کاهش خام‌فروشی، اختصاص بودجه‌های ویژه به استان‌های محروم و... و... را افزود. از حیث اخلاص در عمل، ساده‌زیستی، روراستی و پرهیز از ریا و نمایش نیز، رویکرد رئیس جمهور شهید به حدی بود که رقبای پیشین وی در انتخابات جریانی‌های سیاسی مخالف و منتقد او نیز تأکید ویژه و گسترده‌ای بر آن داشتند و متفق‌القول بر این ویژگی اخلاقی درخشان وی اصرار ورزیدند. طیف سیاسیونی که به اخلاص و پاکی نیت شهید رئیسی شهادت دادند به حدی گسترده و متنوع و وسیع است که تردیدی در این مسئله باقی نمی‌گذارد. افزون بر خدمتگاری برجسته و تلاش‌های بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر برای بهبود مسائل کشور و همچنین اخلاص و پاکی نیت، یک ویژگی دیگر نیز در وجود شهید رئیسی برجسته بود که از نظر نگارنده در این روزها، آنچنان که باید و شاید به آن پرداخته نشد و آن اخلاق سیاسی و تقوای سیاسی وی بود. تقوای سیاسی شهید رئیسی از زمان رقابت‌های انتخاباتی ۹۶ تا حدی مورد توجه قرار گرفت. هر چند در فضای دوقطبی آن دوره، کمتر دیده شد. اما به مرور، خاصه

بن سلمان: فقدان آقای رئیسی دل همه ما را به درد آورد

تهران و ریاض می‌توانند آینده درخشانی را برای منطقه و جهان اسلام رقم بزنند

ولیعهد عربستان در گفت‌وگو با محمد مخبر گفت: فقدان آقای رئیسی دل همه ما را به درد آورد و از دست دادن وزیر امور خارجه ایران که با وزیر امور خارجه ما بسیار دوست بودند، نیز جانگاز بود. بن سلمان با تأکید بر اهمیت توسعه روابط ایران و عربستان برای منطقه و جهان اسلام تأکید داشت: تهران و ریاض نقش مهمی در منطقه و جهان اسلام دارند و با گسترش روابط فیما بین می‌توانند آینده درخشانی را برای منطقه رقم بزنند.

محمد بن سلمان در این تماس تلفنی که دیروز صورت گرفت، ضمن تسلیت شهادت رئیسی تصریح کرد: حادثه پیش آمده، برای ما بسیار دردناک بود. فقدان آقای رئیسی دل همه ما را به درد آورد و از دست دادن وزیر امور خارجه ایران که با وزیر امور خارجه ما بسیار دوست بودند، نیز جانگاز بود. ولیعهد عربستان افزود: ارسال پیام تسلیت و آمدن فرستاده ویژه و وزیر امور خارجه به تهران وظیفه ما برای همدردی با شما بود و راهی که آن عزیزان برای احیا و توسعه روابط آغاز کردند، همچنان از سوی عربستان با قوت ادامه خواهد یافت. بن سلمان با تأکید بر اهمیت توسعه روابط ایران و عربستان برای منطقه و جهان اسلام اظهار داشت: تهران و ریاض نقش محوری در منطقه و جهان اسلام دارند و با گسترش روابط فیما بین می‌توانند آینده درخشانی را برای

در خانه امیر عبداللہیان

سید محمدرضا موالی‌زاده برای عرض تسلیت به خانه شهید عزیزمان امیر عبداللہیان رفته بودم؛ آپارتمانی ۱۵۰ متری در یکی از مناطق متوسط تهران. اهالی محل به یاد او سرکوبه موکبی برپا کرده بودند و از عابرین با چای و شربت پذیرایی می‌کردند. وسایل خانه ساده و در حد متوسط بود، از تجملات خبری نبود. به همسر و فرزندان داغدارش تسلیت گفتم. همسرش متوکل و شکیباست. دخترش کارکنان قهرشناس پسرش، محمد حسین، به خواهرش دلداری می‌دهد. حجب و حیا از سر و روی این بچه‌ها می‌ریزد. گرچه نام امیر عبداللہیان حسین بود، اما به عشق امام حسین (ع) نام پسرش را هم حسین گذاشته. و چه عموئی خوبی دارند. برادر بزرگ‌تر زنده‌یاد امیر عبداللہیان، متدین، مهربان و مودب. مرتب برای انجام کارهای مربوط به مراسم به او مراجعه می‌کنند. حدود نیم ساعت کنار هم نشستیم. از دیپلمات‌ها و کارکنان قهرشناس وزارت خارجه ممنون بودم. می‌گفت طرف این دوروز، بسیاری از آنها برای عرض تسلیت و ابراز همدردی به اینجا آمده‌اند. گفت که ما بچه جنوب شهریم؛ شادآباد و یافت‌آباد و هفده شهریور و آن طرف‌ها. اخوی شهید مدت‌ها در آن منطقه زندگی می‌کرد، بعدها با اخره توانست واحدی در این منطقه بخرد. می‌گفت حسین عاشق شهادت بود و بارها به اعضای خانواده‌اش آمادگی می‌داد که چه‌بسا به یکی از این سفرها بروم و دیگر بزنم؛ شما باید صبوری و قوی باشید.

همان‌جا یاد آمد که وقتی در دوران اجورگی کرونا زنده‌یاد شیخ الاسلام سفیرمان در سوریه (که معاون وزیر خارجه و نماینده مجلس هم بود) دعوت حق را لیبیک گفت، به خاطر زهد و ارستگی و ویژگی‌های ممتاز اخلاقی‌اش و آن قرابت فکری که با فرهنگ مقاومت و شهادت داشت، همکاران لقب حاج قاسم وزارت خارجه را به او دادند و امروز اما حاج قاسم در قامت بلند بالای شهید سرفرازمان، حسین امیر عبداللہیان تجلی یافته است؛ روابط این دو با هم خیلی صمیمانه بود، گاه‌م‌گاه می‌شد که سردار سلیمانی سرزده به دیدار دکتر امیر عبداللہیان می‌رفت.

وزیر شهید ما قلم خوبی داشت و تالیفات ارزشمندی در خصوص شهید سلیمانی و محور مقاومت و دیگر حوزه‌ها از او به یادگار مانده است. کتاب خاطراتش از جنگ سوریه و مقابله با جنایتکاران داعشی و وقایع آن دوران و معرکه‌های سنگین آن برهه پرخطر، که به توصیه حاج قاسم شکل یافت، خواندنی است و چه اسم خوب و بامعنایی برای آن گذاشته شد تا حاصل آن هم مجاهدت و مشقت و خون دل خوردن و خون شهید دادن به ثمر بنشیند: صبح شام... سخنم را جمع کنم با عرض تسلیتی مجدد و خدا حافظی و آفرین گفتن بر مردم قهرمان ایران که غوغا کردند؛ چه تشییع باشکوهی! آفرین بر این مردم قدرشناس. ای کاش آن پرنده مرگ با آن شرایط آب و هوایی به پرواز در نمی‌آمد... ای کاش آن عزیزان سفر کرده با ما شین به تیریزی می‌رفتند... ای کاش شرایط به گونه دیگری رقم می‌خورد... ای کاش...
.....